

[Kaj Poulsen.]

Jeg synes, det skal siges, så det kan forstås, og så venstre kan forstå det: det må være nok med den ødelæggelsestrang, venstre har med hensyn til den almennyttige boligsektor. Hvis venstre kunne mande sig op til at se, hvad der foregår uden for denne sal på det boligpolitiske område, ville man opdage, at hvis et forslag af denne karakter blev gennemført, ville mange være overladt til at leve en kummerlig tilværelse, fordi et af de mest elementære behov, nemlig behovet for at have en ordentlig bolig, ikke kunne opfyldes for de mange mennesker i dette land, som overhovedet ingen mulighed vil have for at købe deres egen bolig.

Det er altså de bedre stillede familiers sag, venstre her er fortalere for på bekostning af de svageste – på samme måde som fremskridtspartiets forslag, som vi netop har behandlet. Det kan socialdemokratiet under ingen omstændigheder acceptere.

Jeg kunne i øvrigt godt tænke mig at spørge hr. Brixtofte, hvordan de problemer er løst, som hr. Brixtofte omtalte den 28. marts 1974, da et konservativt forslag var fremme, der havde en lidt anden frakke på, nemlig et forslag om indførelse af ejerlejligheder. Det foreliggende forslag vil få den samme virkning inden for den almennyttige sektor. I Folketingstidende 1973–74, 2. samling, sp. 3339 går hr. Brixtofte her fra folketingets talerstol imod det konservative forslag ved at henvise til daværende boligminister Johan Philipsens tale den samme dag angående lejlighederne i den almennyttige byggesektor. Hr. Johan Philipsen sagde, at disse lejligheder fortrinsvis er til familier med børn og til familier med særlig lav indkomst, og at selskaberne havde en særlig pligt til at skaffe lejligheder til husstande, som er blevet husvilde som følge af sanering og kondemneringsvirksomhed. Hvornår og hvordan er disse problemer løst, hr. Brixtofte? Det blev sagt i den omtalte ordførertale, at venstre ikke ville medvirke til at vedtage forslag af denne karakter på grund af disse problemer. Hvornår er de løst, og hvordan er de løst, hr. Brixtofte?

Jeg skal til slut på socialdemokratiets vegne sige, at vi under ingen omstændigheder vil acceptere dette forslags gennemførelse.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det foreliggende forslag ligner jo det, vi behandlede for et øjeblik siden, som fremskridts-

partiet havde fremsat. Jeg mener stadig væk, fremskridtspartiets forslag er et bedre forslag, et mere reelt forslag. Men i det omfang vi ikke kan få gennemført vores eget gode forslag om ejerlejligheder, vil vi da gerne støtte det mindre gode forslag, som venstre har fremsat om at lave andelsboliger i de almennyttige boligselskaber. Det, der er vigtigt for os, er, at man i de almennyttige selskaber får en mulighed for at klare de økonomiske problemer, og det kan i hvert fald også gøres på denne måde.

Det er meget sjovt, at dette forslag i virkeligheden er en tand mere vidtgående end det forslag, fremskridtspartiet fremsatte, fordi det her i forslaget er en pligt, man pålægger selskaberne. Men den polemik kan vi jo tage oppe i boligudvalget.

Jeg har kun et par tekniske spørgsmål til forslagsstillerne. I § 2, stk. 5, skriver man, at udgiften til vurdering skal afholdes af boligselskabet. Jeg ved ikke, hvor rigtigt det er, hvis det er lejerne – og det forudsætter man jo her i forslaget – der kommer til selskabet og vil have foretaget denne vurdering. Mange lejere kan jo gøre det bare for sjov, for at finde ud af, hvad prisen er. Så kan jeg ikke rigtig se, det er rimeligt, at selskabet skal betale. De samme indvendinger havde jeg, da man lavede ændringen i lov om ejerlejligheder. Jeg mener, at de, der begærer vurderingen, også skal betale for den.

I § 5 omtaler man, hvordan de beløb, der måtte blive til overs, skal fordeles mellem Boligselskabernes Landbyggefond og staten. Jeg tror nok, fremskridtspartiet kunne finde en anden måde at gøre det på, men det kan vi jo alt sammen diskutere, når vi kommer op i boligudvalget.

I det omfang vi ikke kan få tilslutning til vores eget ejerlejlighedsforslag, så vil vi medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Ingomar Petersen (RV):

Når vi nu i dag skal behandle dette forslag fra venstre, så kan det egentlig være meget interessant ligesom at se lidt tilbage. Den 8. november 1973 blev der fremsat et nogenlunde lignende forslag af hr. Guldberg. Man må sige, at hr. Guldbergs unge lærling, hr. Brixtofte, har været ivrig siden. Den 21. maj 1975 fremsatte han et forslag, den 9. oktober 1975 fremsatte han et forslag og nu i dag behandler vi et lovforslag fra hr. Brixtofte. Det er fjerde gang.

Det mest bemærkelsesværdige ved det er, at